

پرده آخر دادستان مرگ

واقعه‌ی مرگ ابراهیم رئیسی و همراهان‌اش در پی متلاشی‌شدن بالگرد آنها در تاریخ ۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۳، پرسش‌های بسیاری را در افکار عمومی برانگیخته است. سیاست اطلاع‌رسانی نظام در این مورد، به‌شیوه‌ی مرسوم، قطره‌چکانی و سراسر ضد و نقیض بوده است. تنها روشنگری شفاف و همه‌جانبه است که می‌تواند نوری بر این ابهامات بیفکند.

ابراهیم رئیسی با مرگ‌اش از چنگال دادگاه عدالت گریخت و اسرار بسیاری را با خود به زیر خاک بُرد. با مرگ او آرزوی محاکمه عادلانه‌اش بر دل خانواده‌های داغدار ماند.

حزب دمکراتیک مردم ایران، مانند سایر نیروهای آزادی خواه و انسان دوست، با همه‌ی دادخواهان، از خانواده‌های قربانیان ۶۷ گرفته تا قربانیان جنبش "زن، زندگی، آزادی" و خانواده‌های آنان، و سایر قربانیان تبهکاری‌های خونبار رژیم، در این رأی همدل است که داوری تاریخ و ملت ایران درباره‌ی ابراهیم رئیسی همانی است که آیت‌الله منتظری در دیدار خود با "قاضیان مرگ"، حسینعلی نیری (حاکم شرع وقت)، مرتضی اشراقی (دادستان وقت)، ابراهیم رئیسی (معاون وقت دادستان) و مصطفی پورمحمدی (نماینده وقت وزارت اطلاعات در زندان اوین) در تاریخ ۲۴ مرداد ماه سال ۱۳۶۷ شفاف و صریح بیان کرد:

"بزرگترین جنایتی که در جمهوری اسلامی شده و تاریخ ما را محکوم می‌کند به دست شما انجام شده و [نام] شما را در آینده جزو جنایتکاران در تاریخ می‌نویسند."

حزب دمکراتیک مردم ایران

03 خرداد 1403